

den ene hånd skulle give ufinansierede skattelettelser og med den anden hånd en regning efterfølgende. Det kan være, at hr. Barfoed i dag kan forklare, hvad logikken egentlig er i den form for kurs i den økonomiske politik. Jeg tror, der er mange, der har svært ved at se, hvad der er den lige linje og den røde tråd i det her.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:44

Lars Barfoed (KF):

Det skal jeg meget gerne forklare hr. Morten Helveg Petersen lidt om. Det er jo sådan, at der er forskel på skatter og opsparing. Man giver en skattelettelse, og det betyder, at folk har mere til rådighed til sig selv. Der er så her tale om en opsparingsordning, der betyder, at man udskyder en del af sit forbrug til senere, fordi vi er en situation, hvor der er et efterspørgselstryk i samfundet, som er problematisk, fordi vi har mangel på arbejdskraft.

Det er den sammenhæng, der er, og der er det jo altid sådan, at man må bruge disse konjunkturpolitiske instrumenter, i takt med at udviklingen skaber et behov for det. Der er vel ingen af os, der for 1 år siden havde forestillet os, at arbejdsløsheden kunne blive så lav, som den er i øjeblikket; den er jo lavere, end nogen overhovedet havde forventet. Det betyder, at vi skal passe gevaldigt på, at vi ikke overopheder vores økonomi i form af stigende inflation, og der er klare tegn på en stigende løninflation.

Derfor er det, at vi skal passe på. Derfor er det, at SP-ordningen er en del af det. Jeg vil så sige, at SP-ordningen bliver indført automatisk. Det er jo ikke noget, vi laver lovgivning om, det er jo en ordning, der kommer helt automatisk, fordi den kun er suspenderet frem til den 1. januar.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 15:45

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg tror, at hr. Lars Barfoed får travlt på ølkasserne ude i forsamlingshusene, hvis logikken her skal forklares på en måde, der gør, at folk vil tage jublende imod det her tilbud fra regeringen om med den ene hånd at få en ufinansieret skattelettelse og med den anden hånd få mulighed for at spare op på Den Særlige Pensionsopsparing, sådan som hr. Barfoed redegør for det her.

Var det ikke bedre og mere logisk, om man droppede begge dele og satte sig sammen for at forhandle en egentlig skattereform, der kunne sænke skatten på arbejdsindkomst markant, så man samtidig løste det her problem, der er med arbejdsudbuddet, som vel er velkendt og en fælles opgave for os alle?

Ville der ikke være mere logik i det, altså i, at man siger, at man dropper det hele, at man udskyder det og så forhandler en samlet skattereform, der virkelig batter, i stedet for den her sikskakurs, som vi oplever i øjeblikket?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:46

Lars Barfoed (KF):

Nu skal vi lige passe på, at vi ikke går fejl af hinanden, for jeg har sådan set ikke nogen ambition om at stille mig op på nogen ølkasser i forsamlingshusene og få folk til at juble over SP-ordningen. Jeg jubler ikke selv over den. Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi er nødt til at lade den SP-ordning blive indført igen; det sker så helt automatisk. Jeg så da hellere, at vi kunne undgå den form for indgreb i folks dispositionsret, som det jo er, men det er jo så nogle gange nødvendigt af hensyn til den økonomiske politik at gøre det. Og nej, alternativet er ikke at udskyde det og vente med at snakke skattereform, til Skattekommissionen er kommet med sin betænkning, for en skattereform er en langsigtet, strukturel ændring af den måde, vores skattesystem fungerer på, så vi får en mere robust økonomi.

Det, vi taler om her, er et kortsigtet konjunkturpolitisk instrument, som vi da hurtigst muligt – efter konservativ opfattelse – skal droppe igen, når der ikke længere er brug for det.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 15:47

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne fortsætte lidt i den boldgade med skattelettelser, SP og det offentlige forbrug. Der er i hvert fald et par faktuelle ting, jeg tror det vil være meget rart at få på plads.

Jeg går ud fra, at hr. Lars Barfoed er enig i, at med den aftale med de 350 mio. kr., som regeringen har lavet med kommunerne for 2009, er man i en situation, hvor kommunerne end ikke får dækket omkostningerne ved den demografiske udvikling, hvorfor de så nødvendigvis må skære ned i den konkrete service på de borgernære